

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนี้

M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ t
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
**	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิธีการของการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ไปใช้ในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

2.2 ผลการวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

**ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิธีการ
ของการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล
ของวัยรุ่น**

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 4 ภาพ 3 และ ตาราง 5

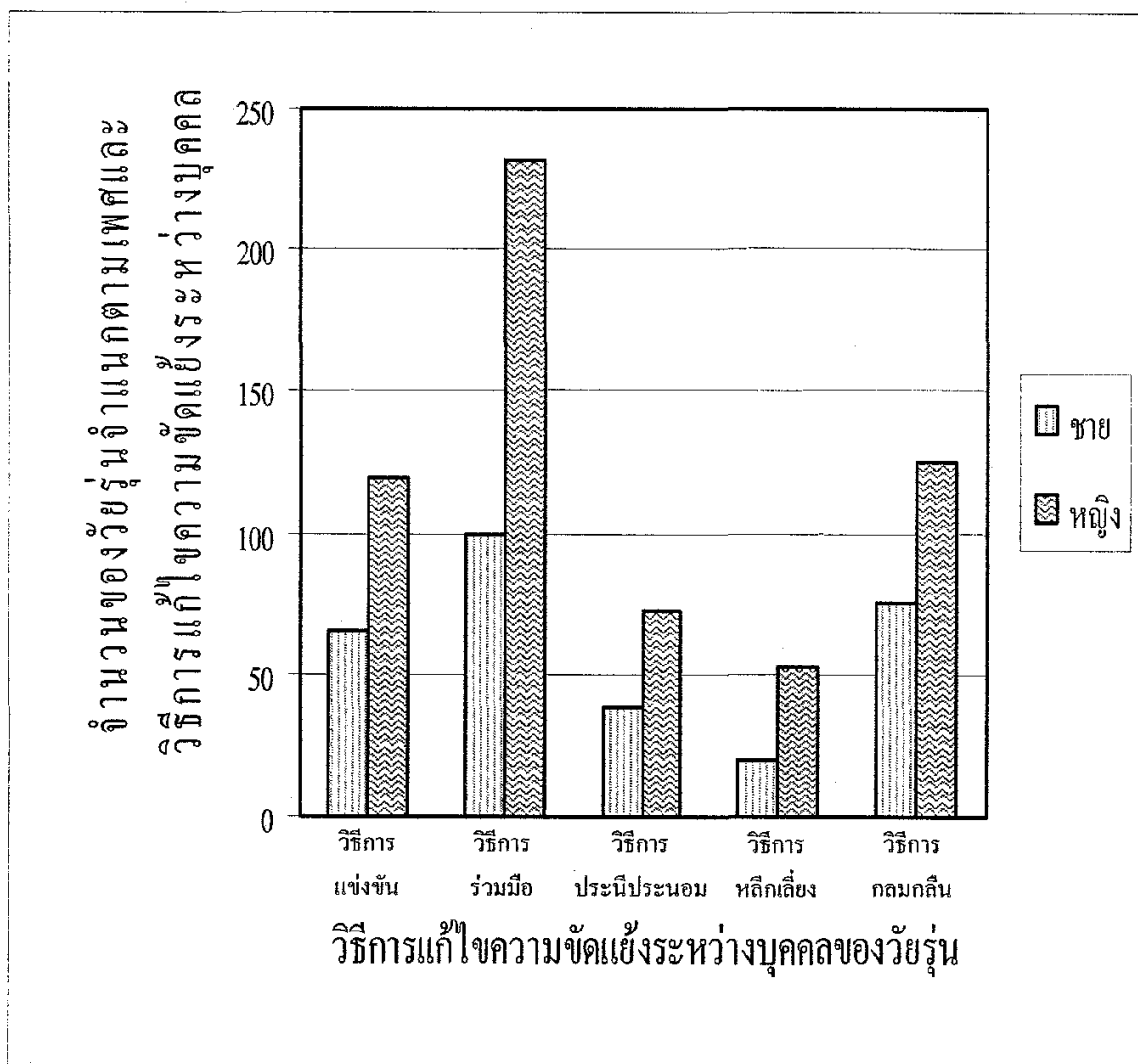
ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของวัยรุ่น จำแนกตามเพศ และวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล
(ชาย = 299 คน, หญิง = 601 คน, รวม = 900 คน)

วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิธีการแข่งขัน	ชาย	66	7.33
	หญิง	119	13.22
	รวม	185	20.55
วิธีการร่วมมือ	ชาย	99	11.00
	หญิง	231	25.67
	รวม	330	36.67
วิธีการประนีประนอม	ชาย	39	4.33
	หญิง	73	8.11
	รวม	112	12.44
วิธีการหลีกเลี่ยง	ชาย	20	2.22
	หญิง	53	5.89
	รวม	73	8.11

ตาราง 4 (ต่อ)

วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิธีการกลมกลืน	ชาย	75	8.33
	หญิง	125	13.89
	รวม	200	22.22

ภาพ 3 กราฟแท่งแสดงจำนวนของวัยรุ่น จำแนกตามเพศ และวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล (ชาย = 299 คน, หญิง = 601 คน, รวม = 900 คน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 ประกอบกับการนำจำนวนของวัยรุ่น จำแนกตามเพศ และวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลมาเขียนกราฟ แสดงดังภาพ 3 พบว่า

วัยรุ่นเพศชาย มีจำนวน 299 คน เพศหญิง มีจำนวน 601 คน รวมทั้งหมด 900 คน โดยทั้งวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงใช้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ส่วนใหญ่ใช้วิธีการร่วมมือ รองลงมาคือวิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นร้อยละตามลำดับดังนี้ 36.67, 22.22, 20.55, 12.44 และ 8.11 ตามลำดับ โดยวัยรุ่นเพศชายใช้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นโดยวิธีการร่วมมือ วิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นร้อยละตามลำดับดังนี้ 11.00, 8.33, 7.33, 4.33 และ 2.22 ส่วนวัยรุ่นเพศหญิงใช้วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นโดยวิธีการร่วมมือ วิธีการกลมกลืน วิธีการแข่งขัน วิธีการประนีประนอม และวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นร้อยละตามลำดับดังนี้ 25.67, 13.89, 13.22, 8.11 และ 5.89

ตาราง 5

ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น (ชาย = 299 คน, หญิง = 601 คน, รวม = 900 คน)

วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล		M	SD	ความหมายของคะแนนเฉลี่ย
วิธีการแข่งขัน	ชาย	5.70	1.48	ปานกลาง
	หญิง	5.71	1.32	ปานกลาง
	รวม	5.71	1.37	ปานกลาง
วิธีการร่วมมือ	ชาย	5.39	1.27	ปานกลาง
	หญิง	5.88	1.25	ปานกลาง
	รวม	5.88	1.25	ปานกลาง
วิธีการประนีประนอม	ชาย	6.98	1.22	ปานกลาง
	หญิง	7.04	.99	ปานกลาง
	รวม	7.02	1.07	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล		M	SD	ความหมายของคะแนนเฉลี่ย
วิธีการหลีกเลี่ยง	ชาย	6.30	1.17	ปานกลาง
	หญิง	5.19	1.12	ปานกลาง
	รวม	5.56	1.25	ปานกลาง
วิธีการกลมกลืน	ชาย	4.12	1.36	ปานกลาง
	หญิง	5.17	1.18	ปานกลาง
	รวม	4.82	1.34	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 พบว่า วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงมีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลทั้งวิธีการแข่งขัน วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน อยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไข

ความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นไปใช้ในการแก้ไข

ความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 6

ตาราง 6

จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง ($n = 24$ คน)

รายการ		กลุ่มทดลอง ($n = 12$)		กลุ่มควบคุม ($n = 12$)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	4	33.33	6	50.00
	หญิง	8	66.67	6	50.00
	รวม	12	100.00	12	100.00
อายุ	18 ปี	5	41.67	5	41.67
	19 ปี	5	41.67	5	41.67
	20 ปี	2	16.67	2	16.67
	รวม	12	100.00	12	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 พบว่า วัยรุ่นกลุ่มทดลองมีจำนวน 12 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 วัยรุ่นอายุ 18 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อายุ 19 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และอายุ 20 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 วัยรุ่นกลุ่มควบคุมมีจำนวน 12 คน เป็นเพศหญิง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เพศชาย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 วัยรุ่นอายุ 18 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 อายุ 19 ปี มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และอายุ 20 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ผลการวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน

- (1) เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นก่อนและหลัง และ หลังกับระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม (2) เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วม

โปรแกรมและระยะติดตามผล (3) เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรม และระยะติดตามผล

1. เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นก่อนและหลัง และ หลังกับระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 7

ตาราง 7

เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นก่อนและหลัง และ หลังกับระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม (n: กลุ่มทดลอง = 12 คน, กลุ่มควบคุม = 12 คน)

วิธีการแก้ไข	กลุ่ม	ก่อน		t	หลัง		t	ระยะติดตามผล		t
ความขัดแย้งระหว่าง	ตัวอย่าง	การทดลอง			การทดลอง			(หลังการทดลอง 1 เดือน)		
บุคคลของวัยรุ่น		M	SD		M	SD		M	SD	
วิธีการแข่งขัน	กลุ่มทดลอง	3.00	3.13	-1.16	.08	.29	-4.10**	.00	.00	-4.42**
	กลุ่มควบคุม	3.25	3.36		3.92	3.20		4.00	3.13	
วิธีการร่วมมือ	กลุ่มทดลอง	4.58	1.83	-1.11	10.50	.67	9.29**	10.67	.65	8.90**
	กลุ่มควบคุม	5.50	1.88		5.08	1.88		5.25	1.91	
วิธีการประนีประนอม	กลุ่มทดลอง	5.58	1.73	.35	9.08	1.38	4.64**	9.17	1.34	6.10**
	กลุ่มควบคุม	5.33	2.35		5.58	2.61		5.00	1.91	
วิธีการหลีกเลี่ยง	กลุ่มทดลอง	7.75	2.14	-.53	4.67	1.15	-4.15**	4.67	1.07	-3.84**
	กลุ่มควบคุม	8.17	1.64		7.50	2.35		7.00	1.86	
วิธีการกลมกลืน	กลุ่มทดลอง	9.08	1.31	2.00	5.67	.65	-3.18**	5.50	.67	-5.49**
	กลุ่มควบคุม	7.75	2.42		7.92	2.35		8.75	2.14	

**p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 พบว่า ก่อนการทดลองวัยรุ่นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลแต่ละวิธี ซึ่งได้แก่ วิธีการแข่งขัน วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน ไม่แตกต่างกัน ส่วนภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน วัยรุ่นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลแต่ละวิธี ซึ่งได้แก่ วิธีการแข่งขัน วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังการทดลองในวิธีการร่วมมือ และวิธีการประนีประนอม และคะแนนลดลงในวิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน

2. เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผล มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายวิธี ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 8 และภาพ 4

ตาราง 8

เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผล ($n = 12$ คน)

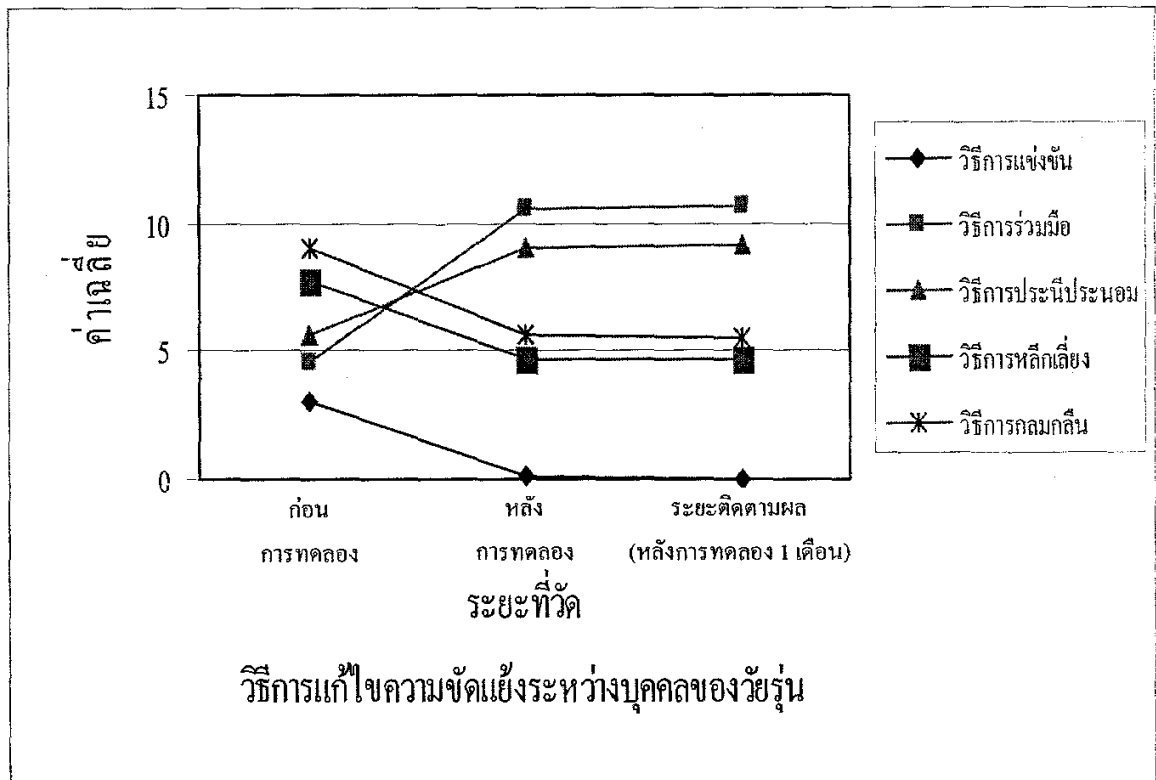
วิธีการแก้ไข	ระยะที่วัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น									
ความขัดแย้ง	ก่อน		หลัง			หลัง		ระยะติดตามผล		
ระหว่างบุคคล	การทดลอง		การทดลอง		t	การทดลอง		(หลังการทดลอง 1 เดือน)		t
ของวัยรุ่น	M	SD	M	SD		M	SD	M	SD	
วิธีการแข่งขัน	3.00	3.13	.08	.29	3.18**	.08	.29	.00	.00	1.00
วิธีการร่วมมือ	4.58	1.83	10.50	.67	-10.14**	10.50	.67	10.67	.65	-1.48
วิธีการประนีประนอม	5.58	1.73	9.08	1.38	-5.74**	9.08	1.38	9.17	1.34	-1.00

ตาราง 8 (ต่อ)

วิธีการแก้ไข	ระยะที่วัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น									
	ก่อน		หลัง		t	หลัง		ระยะติดตามผล		t
ความขัดแย้ง										
ระหว่างบุคคล	การทดลอง		การทดลอง			การทดลอง		(หลังการทดลอง 1 เดือน)		
ของวัยรุ่น	M	SD	M	SD		M	SD	M	SD	
วิธีการหลีกเลี่ยง	7.75	2.14	4.67	1.15	5.17**	4.67	1.15	4.67	1.07	.00
วิธีการกลมกลืน	9.08	1.31	5.67	.65	8.20**	5.67	.65	5.50	.67	.80

**p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 พบว่า วัยรุ่นกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งวิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง และวิธีการกลมกลืน ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล หลังการทดลองและระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ภาพ 4 เส้นภาพการเปลี่ยนแปลงของคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลเฉลี่ยรายวิธีของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ก่อน หลัง และระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม ($n = 12$ คน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามภาพ 4 พบว่า วัยรุ่นกลุ่มทดลองมีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลในแต่ละวิธี ดังนี้ วิธีการแข่งขัน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 3.00, .08 และ .00 ลดลงตามลำดับ วิธีการร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 4.58, 10.50 และ 10.67 เพิ่มขึ้นตามลำดับ วิธีการประนีประนอม มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล หลังการทดลอง 1 เดือน คือ 5.58, 9.08 และ 9.17 เพิ่มขึ้นตามลำดับ วิธีการหลีกเลี่ยง มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 7.75, 4.67 และ 4.67 ลดลงตามลำดับ วิธีการกลมกลืน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 9.08, 5.67 และ 5.50 ลดลงตามลำดับ

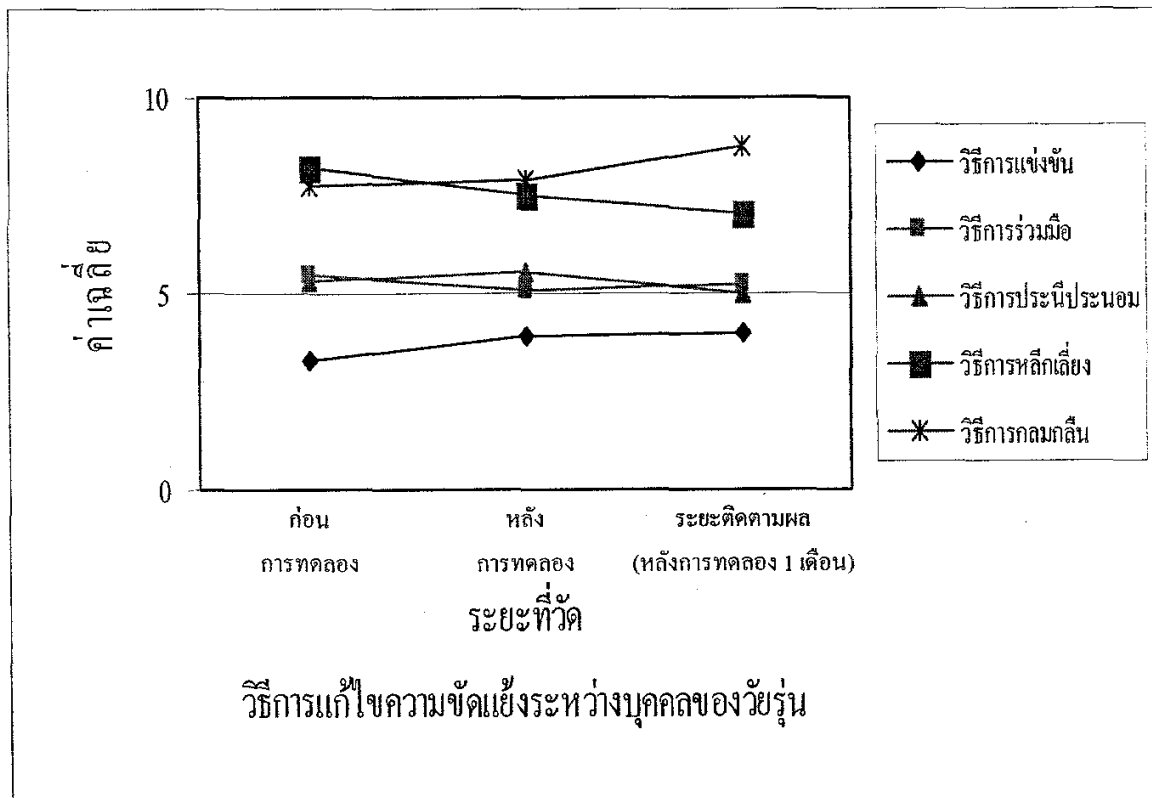
3. เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลแต่ละวิธีของวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และหลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผล มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 9 และภาพ 5

ตาราง 9

เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผล ($n = 12$ คน)

วิธีการแก้ไข ความขัดแย้ง ระหว่างบุคคล ของวัยรุ่น	ระยะที่วัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น									
	ก่อน		หลัง		t	หลัง		ระยะติดตามผล		t
	การทดลอง		การทดลอง			การทดลอง		(หลังการทดลอง 1 เดือน)		
	M	SD	M	SD		M	SD	M	SD	
วิธีการแข่งขัน	3.25	3.36	3.92	3.20	-2.00	3.92	3.20	4.00	3.13	-.56
วิธีการร่วมมือ	5.50	1.88	5.08	1.88	.73	5.08	1.88	5.25	1.91	-1.00
วิธีการประนีประนอม	5.33	2.35	5.58	2.61	-.40	5.58	2.61	5.00	1.91	1.34
วิธีการหลีกเลี่ยง	8.17	1.64	7.50	2.35	1.23	7.50	2.35	7.00	1.86	1.48
วิธีการกลมกลืน	7.75	2.42	7.92	2.35	-.41	7.92	2.35	8.75	2.14	-2.06

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 พบว่า วัยรุ่นกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งวิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง วิธีการกลมกลืน วิธีการร่วมมือ และวิธีการประนีประนอม ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม และ หลังเข้าร่วมโปรแกรมและระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ภาพ 5 เส้นภาพการเปลี่ยนแปลงของคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลเฉลี่ยรายวิธีของวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ก่อน หลัง และระยะติดตามผลการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม (n = 12 คน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามภาพ 5 พบว่า วัยรุ่นกลุ่มควบคุมมีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลในแต่ละวิธี ดังนี้ วิธีการแข่งขัน มีคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 3.25, 3.92 และ 4.00 ตามลำดับ วิธีการร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 5.50, 5.08 และ 5.25 ตามลำดับ วิธีการประนีประนอม มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 5.33, 5.58 และ 5.00 ตามลำดับ วิธีการหลีกเลี่ยง มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 8.17, 7.50 และ 7.00 ตามลำดับ วิธีการกลมกลืน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน คือ 7.75, 7.92 และ 8.75 ตามลำดับ